

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 9 maja 2018 r.

Poz. 2286

Sygn. akt II SA/Lu 664/14

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Maria Wieczorek-Zalewska (sprawozdawca)
Sędziowie	Sędzia WSA Jacek Czaja, Sędzia NSA Witold Falczyński
Protokolant	Starszy asystent sędziego Agnieszka Wąsikowska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2015 r.

sprawy ze skargi U. W.

na uchwałę Rady Miasta Lublin

z dnia 23 lutego 2012 r., nr 378/XVIII/2012

w przedmiocie stypendium sportowego

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały Rady Miasta Lublin z dnia 23 lutego 2012 r., nr 378/XVIII/2012 w części par. 3 ust. 6 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b oraz par. 4 ust. 2.

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2017 r. sygn. akt II GSK 2776/15 Naczelny Sąd Administracyjny

1. oddalił skargę kasacyjną;

2. zasądził od Rady Miasta Lublin na rzecz U. W. 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.

Uzasadnienie

U. W. po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym skargę na uchwałę Rady Miasta Lublin Nr 378/XVIII/2012 z dnia 23 lutego 2012r. w sprawie stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe, zarzucając jej naruszenie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie oraz art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej -stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w zakresie § 3 ust. 6 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz § 4 ust. 2. Uchwałą Nr 1088/XLII/2014 z dnia 26 czerwca Rada Miasta Lublin uznała ww. wezwanie za bezzasadne.

W uzasadnieniu skargi powołując się na art. 31 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, wskazała, że nie powinno wiązać się przyznania stypendium sportowego za osiągnięty sukces sportowy z członkostwem w klubie sportowym, stowarzyszeniu kultury fizycznej czy fundacji ani z reprezentowaniem ich przez zawodnika. Jedynym wskazaniem kręgu osób uprawnionych są „osoby fizyczne”, które osiągnęły sukces sportowy. Powyższe uregulowanie wskazują, że podstawowym kryterium przyznania stypendiów sportowych jest znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. W zaskarżonej uchwale krąg podmiotów uprawnionych do stypendiów sportowych został istotnie ograniczony przez wprowadzenie nieprzewidzianego w ustawie warunku reprezentowania przez zawodnika określonego klubu sportowego. Skarżąca wskazała, że jednym z warunków przyznania stypendium jest zobowiązanie wnioskodawcy do godnego reprezentowania Miasta Lublin w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin (§ 3 ust. 6 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz § 4 ust. 2 uchwały)

Innymi słowy osoba nie spełniająca powyższego wymogu, mimo osiągniętego wyniku sportowego w dyscyplinie priorytetowej (piłka nożna), określonej w Strategii wspierania rozwoju sportu i rekreacji w Lublinie (uchwała nr 496/XXII/2012 Rady Miasta Lublin z dnia 28.06.2012 r.) pozbawiona została wbrew założeniom ustawodawcy - uprawnienia do ubiegania się o przyznanie stypendium sportowego.

W ocenie skarżącej przepisy uchwały, które określają szczegółowe warunki przyznawania stypendiów i uzależniają możliwość otrzymania stypendium od członkostwa w klubie sportowym, mającym siedzibę na terenie Miasta Lublin - w sposób istotny naruszają prawo. Zakwestionowane przepisy Uchwały nie przewidują możliwości ubiegania się o stypendium sportowe, jak również możliwość przyznania stypendium zawodnikowi nie będącemu członkiem i nie reprezentującym klubu sportowego, mającego siedzibę na terenie Miasta Lublin. Ustawa nie upoważniła jednostek samorządu terytorialnego do samodzielnego określenia kręgu podmiotów uprawnionych do stypendiów sportowych, a w szczególności do jego nieuzasadnionego ograniczenia, lecz jedynie do określenia warunków przyznawania i pozbawiania stypendiów sportowych osobom wskazanym w ustawie. Ograniczenie kręgu uprawnionych do stypendium zawodników reprezentujących określone kluby sportowe nie mieści się w upoważnieniu do określenia warunków przyznania stypendiów, o którym mowa w ww. ustawie. Takie ograniczenie powoduje bowiem nierówne traktowanie zawodników i jest sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa, wyrażonej w art. 32 Konstytucji RP.

Takie działanie Rady Miasta narusza art. 3 ust. 1 ustawy o sporcie i przekracza delegację ustawową określoną w art. 31 ust. 3 tej ustawy. Należy bowiem podkreślić, że katalog podmiotów, które będą mogły otrzymać nagrodę za osiągnięte wyniki sportowe oraz nagrodę dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym został określony przez ustawodawcę. Natomiast działanie Rady polegające na doprecyzowaniu katalogu osób uprawnionych do otrzymywania nagród za osiągnięte wyniki sportowe, narusza w sposób istotny normy art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie.

Uznać zatem należy, że ograniczenie kręgu uprawnionych do uzyskania nagrody zawodników, którzy w roku jej przyznania są zawodnikami i reprezentantami klubów sportowych po pierwsze nie mieści się w upoważnieniu do określenia warunków przyznania stypendiów, o którym mowa w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, po drugie jest modyfikacją wskazanego art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie, po trzecie stanowi istotne naruszenie zasady równości wobec prawa określonej w art. 32 Konstytucji RP.

Skarżąca podniosła, że problem pozbawienia możliwości uzyskania stypendium za wyniki w sporcie zawodnika, który osiągnął sukces sportowy i zamieszkuje na terenie gminy, ale jest zrzeszony w klubie działającym poza jej terenem, jest przedmiotem licznych interpretacji prawnych różnych jednostek samorządu terytorialnego i ich organów nadzorczych, jak i sądów administracyjnych. Uregulowania prawne tych jednostek nie pozbawiają zawodników możliwości ubiegania się i uzyskania stypendium ze względu na przynależność do klubu działającego poza terenem gminy (por. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego nr NK4.WE.0911/85/09 z dnia 28 grudnia 2009 r. oraz Wojewody Dolnośląskiego z dnia 7 grudnia 2012 r., nr NK -N13.4131.837.2012.JT1, jak i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 29 maja 2008r. sygn. akt II SA/Lu 282/08).

W dalszej części uzasadnienia skarżąca wskazała, że w czerwcu 2013 r. zdobyła z drużyną narodową złoty medal mistrzostw Europy w piłce nożnej kobiet do lat 17. Od urodzenia zamieszkuje w Lublinie, uczy się w Zespole Szkół nr 5 im. Jana Pawła II w Lublinie, do 28 lutego 2013 r. była zawodniczką pierwszoligowego klubu UKS Widok Lublin SP51, działającego na terenie Gminy Lublin i z tego klubu dostała pierwsze powołania do kadry narodowej i na mecze eliminacyjne do Mistrzostw Europy. Eliminacje do Mistrzostw Europy 2013, których uwieńczeniem było zdobycie złotego medalu, rozpoczęły się we wrześniu 2012 r., gdy była zawodniczką UKS Widok Lublin i rozgrywała pierwsze mecze eliminacyjne. Jeszcze 7 lutego 2013 r. dostała powołanie, jako zawodniczka klubu UKS Widok Lublin na mecze przygotowujące do finału Mistrzostw. Dopiero w końcowej fazie rozgrywek w ramach Mistrzostw Europy zmieniła przynależność klubową, warunkując dalszy rozwój. Wyjaśniła przy tym, że nie trenuje w klubie w Lublinie nie dlatego, że nie chce, tylko dlatego, że takiego klubu, który zapewniłby jej dalszy rozwój i warunki, po prostu nie ma. Aby dalej rozwijać się w tym kierunku pięć razy w tygodniu po zajęciach w szkole dojeżdża na treningi do Łęcznej, gdzie ma odpowiednie warunki i wyszkoloną, doświadczoną kadrę trenerską, która czuwa nad jej dalszym rozwojem sportowym łącząc jednocześnie naukę z rozwijaniem pasji sportowej, wyjazdami na rozgrywki ligowe, zgrupowania kadry narodowej i obozy sportowe.

Konkludując skarżąca wskazała, że „reprezentując nasz kraj w koszulce z orzełkiem na piersi (a nie klub, w którym od roku jestem zrzeszona tj. GKS Górnik Łęczna) zdobyła z kadrą narodową złoty medal Mistrzostw Europy w piłce nożnej kobiet do lat 17 i to osiągnięty wynik (a nie przynależność klubowa) powinna być w tej sytuacji decydująca, co wynika też z zapisów przywoływanej wcześniej ustawy.

Ubocznie dodała, że Uchwała nr VI/54/2011 Rady Powiatu w Łęcznej z dnia 27 kwietnia 2011 r. w § 1 „ustanawia stypendia sportowe dla zawodników stale zamieszkałych na terenie Powiatu Łęczyńskiego. W związku z tym z niespełnieniem podstawowego warunku tj. zamieszkiwania przez nią poza terenem Powiatu Łęczyńskiego również i tu, nie może się ubiegać o stypendium. W tej sytuacji, osiągnąwszy niewątpliwy sukces sportowy, nie mam możliwości otrzymania stypendium ani z UM Lublin (bo jestem zrzeszona w klubie działającym poza miastem Lublin), ani z Powiatu Łęczyńskiego (ponieważ nie zamieszkuje na terenie Powiatu Łęczyńskiego).

W odpowiedzi na skargę Rada Miasta Lublin wniosła o oddalenie powyższej skargi. W uzasadnieniu odpowiedzi wskazano, że U. W. złożyła w dniu 26 lutego 2014 r. wiosek o przyznanie stypendium za osiągnięte wyniki sportowe, powołując się na fakt, iż startowała na Mistrzostwach Europy U-17 w piłce nożnej kobiet w Szwajcarii w dniach 5 – 28 czerwca 2013 r. gdzie zdobyła złoty medal Mistrzostw Europy, reprezentując w tym czasie barwy Górniczego Klubu Sportowego „Górnik” Łęczna. W czasie uzyskania wyniku sportowego kwalifikującego do otrzymania stypendium sportowego skarżąca reprezentowała ten Klub Sportowy i jest w nim zatrudniona w charakterze piłkarki na podstawie umowy cywilno-prawnej - kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej.

Uchwała Nr 378/XVIII/2012 Rady Miasta Lublin z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe w § 3 ust. 6 i 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz w § 4 ust. 2, wyraźnie określa, iż jednym z warunków niezbędnych o ubieganie się o przyznanie stypendium sportowego jest godne sprezentowanie Miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu sportowego działającego na terenie Miasta Lublin. Podnieść należy, że w czasie uzyskania wyniku sportowego kwalifikującego do otrzymania stypendium sportowego skarżąca reprezentowała Górnicy Klub Sportowy „Górnik” Łęczna.

W dniu 24 marca 2014 r. została wydana przez Prezydenta Miasta Lublin decyzja odmawiająca U. W. prawo do stypendium sportowego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Lublinie po rozpatrzeniu

odwołania od powyższej decyzji, decyzją z dnia 17 kwietnia 2014 r., nr SKO.41/1450/Z/2014 utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. Na wskazaną wyżej decyzję Kolegium skarżąca wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie.

Pismem z dnia 9 maja 2014 r. U. W. wezwała Radę Miasta Lublin do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr 378/XVIII/2012 Rady Miasta Lublin z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe. Wskazała w szczególności, że uchwała narusza jej interes prawny poprzez sprzeczność uchwały z art. 31 ust. 1 i 3 ustawy o sporcie polegającą na uzależnieniu przyznania stypendium sportowego od członkostwa w klubie sportowym, działającym na terenie Miasta Lublin, a tym samym na ograniczeniu kręgu osób uprawnionych do uzyskania stypendium sportowego.

Rada Miasta Lublin uchwałą Nr 1088/XLII/2014 z dnia 26 czerwca 2014 r. uznała i wezwanie za bezskuteczne. Wyjaśniła, że uchwała Nr 378/XVIII/2012 Rady Miasta Lublin z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe, została podjęta na podstawie art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku o sporcie.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Natomiast zgodnie z ust. 3 przywołanego przepisu organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w rodzę uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Brzmienie art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie jednoznacznie przesądza, że jednostka samorządu terytorialnego określając, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, ma obowiązek uwzględnić znaczenie danego sportu oraz osiągnięty wynik sportowy zawodnika dla tej jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie z § 3 ust. 6 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b uchwały do wniosku o przyznanie stypendium za osiągnięte wyniki sportowe, dołącza się zobowiązanie wnioskodawcy do godnego reprezentowania Miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin oraz informowania Prezydenta Miasta Lublin o okolicznościach skutkujących pozbawieniem stypendium. Natomiast zgodnie z § 4 ust. 2 uchwały wnioskodawca zobowiązany jest do godnego reprezentowania Miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin. Oznacza to, wbrew twierdzeniom skarżącej, że uchwała nie wprowadziła warunku zrzeszenia zawodnika w klubie sportowym posiadającym siedzibę na terenie Miasta Lublin a jedynie warunek dodatkowy - dotyczący zawodników zrzeszonych w klubach sportowych reprezentowania takiego klubu, którego działalność koncentruje się na terenie Miasta Lublin.

Wobec powyższego, wprowadzenie warunku godnego reprezentowania Miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin, w żaden sposób nie ogranicza kręgu osób uprawnionych do otrzymania stypendium sportowego a jedynie określa prawo jednostki samorządu terytorialnego do wspierania finansowego rozwoju sportu wyłącznie na swoim terenie.

U. W. pomimo posiadania stałego miejsca zamieszkania w Lublinie swoją karierę sportową związała z klubem sportowym działającym na terenie Gminy Łęczna tj. Górnicy Klubem Sportowym „Górnicy” Łęczna, z którym podpisała kontrakt na profesjonalne uprawianie piłki nożnej i jest w nim zatrudniona w charakterze piłkarki. W ocenie organu skarżąca nie może reprezentować Miasta Lublin, grając zawodowo w klubie reprezentującym inną gminę.

Należy podnieść, że praktyka zawodowego uprawiania piłki nożnej wskazuje na obowiązek reprezentowania klubu sportowego w barwach, którego występuje zawodnik, co w konsekwencji oznacza możliwość reprezentowania wyłącznie tego klubu sportowego oraz gminy na terenie, której działa klub.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezatrzymane ustawami na rzecz innych podmiotów, a zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 10 tej ustawy do zadań własnych gminy należą sprawy kultury fizycznej. Sprawy należące do zakresu działania i kompetencji gminy mają charakter publiczny oraz znaczenie lokalne. Sprawa ma charakter publiczny, jeżeli dotyczy

interesu powszechnego, korzyści społecznej (*utilitas publica*), tj. korzyści ogółu lub znacznej części mieszkańców gminy. Załatwianie takich spraw zmierza do zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (por. uchwała TK z dnia 27 września 1994 r., sygn. akt W 10/93, LEX nr 25335). Natomiast znaczenie lokalne, zdaniem organu, mają sprawy odnoszące się do danej gminy

Wobec powyższego Miasto Lublin finansując stypendium sportowe dla zawodnika grającego w klubie sportowym aktywnie działającym na terenie innej gminy oraz z nią identyfikowanym w praktyce wspierałaby rozwój sportu na terenie tej właśnie gminy, co w istocie stanowiłoby działanie poza zakresem przekazanych ustawą zadań własnych.

Obowiązek wnioskodawcy do złożenia zobowiązania do godnego reprezentowania miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin nie stanowi ograniczenia podmiotów uprawnionych do otrzymania stypendium, ale stanowi w istocie realizację normy prawnej określonej w art. 6 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym.

W konsekwencji, brak jest podstaw do uznania, że uchwała narusza przepisy art. 31 ustawy o sporcie poprzez ograniczenie kręgu osób uprawnionych wyłącznie do zawodników grających w klubach sportowych mających siedzibę na terenie Miasta Lublin.

Za istotny uznać należy także fakt, że skarżąca odnosząc sukcesy sportowe w ramach reprezentacji kadry narodowej jest uprawniona do stypendium przyznawanego na podstawie Rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 15 października 2012 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej.

Dodatkowo organ podniósł, że prowadzenie postępowania sadowoadministracyjnego w sprawie decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie z dnia 17 kwietnia 2014 r. utrzymującej w mocy decyzję Prezydenta Miasta Lublin z dnia 24 marca 2014 r. w przedmiocie odmowy przyznania skarżącej stypendium za osiągnięcia sportowe uzasadnia wnioski o odrzucenie skargi. Ponadto, zdaniem organu, rozstrzygnięcie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Lublinie w sprawie ze skargi na wskazaną w zdaniu poprzednim decyzję Kolegium wpływa na istnienie interesu prawnego skarżącej w niniejszej sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna, a podniesione w niej zarzuty uzasadniają stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części.

Zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., dalej P.p.s.a.), sąd uwzględniając skargę na uchwałę organu jednostki samorządu terytorialnego, stwierdza nieważność tej uchwały w całości lub w części albo stwierdza, że została wydana z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególnie wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Zatem Sąd rozstrzygając sprawę skargę może oddalić albo uwzględniając skargę na uchwałę stwierdzić jej nieważność w całości lub w części bądź stwierdzić, że została wydana z naruszeniem prawa. Do istotnych naruszeń prawa należy zaliczyć naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał czy przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą wykładnię – oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (Z.Kmieciak, M.Stahl, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, Samorząd terytorialny 2001/1-2, s. 102). Sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy, ale nie jest związany zarzutami i wnioskami skargi (art. 134 ust. 1 p.p.s.a.).

Jak wskazano wyżej, w przypadku uznania wadliwości uchwały w stopniu rażącym jedynymi dopuszczalnymi prawnie rozstrzygnięciami sądu administracyjnego uwzględniającego skargę na uchwałę jest stwierdzenie jej nieważności w całości lub w części. Rozstrzygnięcie to wywołuje skutek *ex tunc*, a zatem z mocą wsteczną.

Z akt sprawy wynika, że skarżąca mieszka w Lublinie i uczy się w Zespole Szkół nr 5 im. Jana Pawła II w Lublinie. Do 28 lutego 2013 r. trenowała w klubie UKS Widok Lublin SP51 w Lublinie. W czerwcu 2013 r. zdobyła z drużyną narodową złoty medal mistrzostw Europy w piłce nożnej kobiet do lat 17, wówczas należała już do Klubu Sportowego w Łęcznej. W związku z możliwością rozwoju swoich umiejętności i pasji przeniósł się do klubu w Łęcznej, gdzie dojeżdża i trenuje pięć razy w tygodniu. Skarżąca zakwestionowała - na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r.

o samorządzie gminnym skargę na uchwałę Rady Miasta Lublin Nr 378/XVIII/2012 z dnia 23 lutego 2012r. w sprawie stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe, zarzucając jej naruszenie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie oraz art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej -stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w zakresie § 3 ust. 6 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz § 4 ust. 2.

Skarżąca wyjaśniła, że z uwagi na fakt, że przynależy do klubu sportowego znajdującego się poza miastem Lublin i pomimo, że mieszka i uczy się na stałe w Lublinie, została pozbawiona na podstawie powyższych zapisów uchwały możliwości ubiegania się o stypendium sportowe dla zawodników szczególnie uzdolnionych będących medalistami Mistrzostw Europy w piłce nożnej kobiet do lat 17.

Powyższa uchwała została wydana na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2010r., nr 127, poz. 857).

Zgodnie z art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Przepis ten należy interpretować nie tylko przy uwzględnieniu wykładni językowej, ale i wykładni celowościowej, i to w kontekście całego aktu prawnego, jakim jest ustawa o sporcie. Ustawodawca nie sprecyzował w tym przepisie szczegółowo kryteriów, jakie powinny być zachowane przez jednostkę samorządu terytorialnego przy wypełnianiu zawartej w nim delegacji ustawowej. Obowiązkiem jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli chce skorzystać z uprawnienia do ustanawiania i finansowania okresowych stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe, jest jednak kompleksowe określenie w drodze uchwały, szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2 biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się zatem do odmiennego traktowania obowiązków rady gminy wynikających z upoważnienia ustawowego zawartego w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie przez Radę Miasta Lublin.

W pierwszej kolejności należało zatem zbadać zgodność w podjętej uchwały z delegacją ustawową wynikającą z powyższego przepisu, gdyż ten przepis został wskazany w podstawie prawnej jej podjęcia.

Sporną uchwałą Rada Miasta Lublin ustanowiła stypendia sportowe dla zawodników szczególnie uzdolnionych, którzy osiągnęli znaczące wyniki sportowe w dyscyplinach indywidualnych i w dyscyplinach zespołowych (§ 2 ust. 1 uchwały). Natomiast warunki i tryb przyznawania stypendiów sportowych określiła w zakwestionowanych przez skarżącą § 3 i § 4 uchwały.

W powołanym § 2 uchwały Rada Miasta wskazała, kto może ubiegać się o stypendium sportowe za osiągnięte wyniki sportowe. Przede wszystkim wskazano, że stypendium może być przyznane dla zawodników szczególnie uzdolnionych będących w dyscyplinach indywidualnych (§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. a-f) oraz w dyscyplinach zespołowych (§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. a-f) medalistami Mistrzostw, Igrzysk, Uniwersjady bądź uczestnikami Igrzysk Olimpijskich, jak i zawodnikami uczestniczącymi w rozgrywkach ligowych najwyższej klasy rozgrywkowej w danej dyscyplinie sportu. W przepisie tym nie wskazano natomiast innych kryteriów weryfikacji podmiotów uprawnionych, które mogą się ubiegać o stypendium, w tym – co ma wpływ w niniejszej sprawie - nie wskazano, że taki podmiot musi należeć do klubu sportowego, którego siedziba znajduje się na terenie Miasta Lublin.

Odnosząc się do zawartego w skardze wniosku o stwierdzenie nieważności § 3 ust. 6 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały należy podzielić w całości stanowisko skarżącej w tej kwestii.

Zgodnie z § 3 ust. 6 pkt 1 lit. b uchwały, stypendium jest przyznawane na pisemny wniosek zawodnika (rodzica lub opiekuna prawnego) zwanego dalej „wnioskodawcą”. Do wniosku, o którym mowa wyżej dołącza się zobowiązanie wnioskodawcy do godnego reprezentowania Miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie

Miasta Lublin, informowania Prezydenta Miasta Lublin o okolicznościach skutkujących pozbawieniem stypendium.

W § 3 ust. 6 pkt 2 lit. b uchwały wskazano, że w przypadku § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a, należy dołączyć do wniosku zobowiązanie wnioskodawcy do godnego reprezentowania Miasta Lublin i klubu działającego na jego terenie oraz informowania Prezydenta Miasta Lublin o okolicznościach skutkujących pozbawieniem stypendium. Natomiast § 4 ust. 2 uchwały „Wnioskodawca zobowiązany jest do godnego reprezentowania Miasta Lublin, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin”.

Akty prawa miejscowego, a takim jest zaskarżona uchwała, w świetle art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, są źródłami powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Adresatami tych aktów pozostają więc przede wszystkim mieszkańcy danej jednostki samorządu terytorialnego, ale także wszelkie podmioty przebywające na terenie działania danego organu, niekoniecznie mieszkańcy tej jednostki. Akty prawa miejscowego, jako akty podustawowe, nie mogą być sprzeczne, zarówno z ustawą, w której zawarta jest delegacja i na podstawie której zostały wydane, ale także z konstytucją i innymi aktami ustawodawczymi, które bezpośrednio lub pośrednio dotyczą tej samej materii.

W granicach ustawowego upoważnienia mieści się zatem możliwość przyznania stypendium sportowego w pierwszej kolejności mieszkańcom Miasta Lublin, co nie wyklucza przyznania ich zawodnikom zrzeszonym w klubach sportowych znajdujących się poza Lublinem. Rada Miasta, jednakże ograniczyła krąg beneficjentów stypendium sportowego do zawodników zrzeszonych w klubach sportowych z siedzibą tylko w Lublinie, co wykluczyło z ich kręgu zawodników mieszkających w Lublinie a zrzeszonych w innych klubach lub zawodników niezrzeszonych, co istotnie narusza art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie oraz narusza zasadę równości wobec prawa i prawo do równego traktowania przez władze publiczne określone w art. 32 Konstytucji RP. Powołana wyżej ustawa o sporcie nie upoważnia bowiem jednostek samorządu terytorialnego do samodzielnego określenia kręgu podmiotów uprawnionych do stypendiów sportowych, w szczególności, zaś do jego nieuzasadnionego ograniczenia, lecz jedynie do określenia warunków przyznania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych osobom wskazanym w ustawie. Ograniczenie kręgu uprawnionych do stypendiów do zawodników reprezentujących określone kluby sportowe nie mieści się w upoważnieniu do określenia warunków przyznawania stypendiów. Takie ograniczenie powoduje też niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie grupy zawodników, będących członkami klubów sportowych z siedzibą w Lublinie. Jest to sprzeczne z celem ustawy o sporcie (art. 3 ustawy o sporcie) oraz konstytucyjną zasadą równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP.

Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP: „Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.” Wobec powyższego zawężenie przez Radę Miasta Lublin, wbrew przepisom prawa, kręgu zawodników mogących ubiegać się o stypendium sportowe w sposób istotny narusza art. 32 Konstytucji RP. Trzeba bowiem wskazać, że członkami wspólnoty są z mocy prawa mieszkańcy gminy i gmina nie może dyskryminować swych mieszkańców ze względu na kwestię zrzeszania się w klubach mających siedzibę wyłącznie na terenie miasta (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt III SA/Gl 878/14, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Ponadto należy wskazać, że skoro ustawodawca w akcie prawnym rangi ustawowej uregulował jakieś zagadnienie i nie daje równocześnie nikomu kompetencji do jego doprecyzowania, to wszystkie takie działania należy uznać za modyfikację przepisu ustawowego i intencji ustawodawcy. Ograniczenie kręgu uprawnionych do uzyskania nagrody zawodników, którzy w roku jej przyznania są zawodnikami i reprezentantami klubów sportowych jedynie z siedzibą w Lublinie, po pierwsze, nie mieści się w upoważnieniu do określenia warunków przyznania stypendiów, o którym mowa w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, po drugie, jest modyfikacją wskazanego art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie, po trzecie, stanowi istotne naruszenie zasady równości wobec prawa określonej w art. 32 Konstytucji RP.

Takie unormowanie jest sprzeczne także z wyrażoną w art. 7 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zasadą, że zadaniem własnym gminy jest zaspokajanie potrzeb jej

mieszkańców. Wobec tego – co znalazłoby uzasadnienie także w niniejszej sprawie - samo członkostwo w stowarzyszeniu lub klubie sportowym lub trenowanie zawodników klubu sportowego mającego siedzibę na terenie gminy nie może stanowić podstawy do uzyskania (przez członka klubu lub trenera) świadczenia z budżetu gminy, na której terenie klub ten ma swą siedzibę (por. wyrok NSA z dnia 15.01.2008 r., sygn. akt II GSK 327/07, WSA w Lublinie z dnia 29.05.2008 r., sygn. akt II SA/Lu 282/08, WSA w Lublinie z 19.12.2012 r., II SA/Lu 935/12 – publ. CBOSA).

Należy zatem podzielić stanowisko, że powyższe regulacje uchwały nie znajdują podstawy prawnej w świetle art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, który zawiera upoważnienie dla organu jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia przepisów prawa miejscowego, które dotyczą wyłącznie ustalenia zasad i trybu „przyznawania i pozbawiania” stypendium sportowego, nie uprawnia zaś tego organu do regulowania w tej drodze również zasad i trybu „ograniczania” kręgu podmiotów uprawnionych do tych stypendiów, czy narzucania warunków korzystania ze stypendium.

Poza tym kwestionowany § 3 ust. 6 pkt 2 lit. b uchwały, zgodnie z którym „do wniosku należy dołączyć przez wnioskodawcę zobowiązanie do godnego reprezentowania Miasta Lublina, a w przypadku zawodników zrzeszonych w klubach sportowych również klubu działającego na terenie Miasta Lublin oraz informowania Prezydenta Miasta Lublin o okolicznościach skutkujących pozbawieniem stypendium” - zdaniem Sądu – wskazuje, że wnioskodawcą o przyznanie stypendium sportowego może być mieszkaniec Lublina, ale nie tylko zrzeszony w klubie sportowym na terenie Lublina, lecz także poza nim. Świadczy o tym użyty w tym zapisie zwrot „również klubu działającego na terenie Miasta Lublin”.

Sąd nie stwierdził nieważności całości uchwały, gdyż nie dostrzegł takiej potrzeby. Pozbawienie obowiązywania części, a nie całości przepisu uchwały Rady znajduje uzasadnienie w stanie faktycznym sprawy i art. 147 § 1 P.p.s.a. Akty stanowienia prawa, w tym także wspomniana uchwała, zbudowane są bowiem z szeregu norm, nie zaś jedynie ze zbioru jednostek redakcyjnych poszczególnych przepisów. Zatem przedmiotem dokonywanej przez sąd administracyjny oceny zgodności aktu prawa miejscowego z aktami prawa wyższego rzędu są zawsze normy (wywiedzione na podstawie jednego lub wielu przepisów), nie zaś literalne brzmienie części, lub całości aktu prawnego rozumianego jako zbiór jednostek redakcyjnych. Wiąże się z tym problem konieczności wydawania w szczególności uzasadnionych sytuacji tzw. orzeczeń zakresowych, w których stwierdza się niezgodność z aktem wyższego rzędu części treści normatywnej wynikającej z badanych przepisów, pozostawiając jednocześnie konkretny przepis w systemie prawa. Taki sposób dokonywania kontroli norm pozwala uniknąć ewentualnych szkód, jakie mogłyby zostać spowodowane luką prawną, powstałą z powodu wyeliminowania z systemu prawa całego przepisu bez jednoczesnego wprowadzenia w to miejsce nowej regulacji prawnej (por. wyrok NSA z dnia 15 stycznia 2008 r., sygn. akt II GSK 327/07, publ. CBOSA).

Ubocznie należy wskazać, że – zdaniem Sądu – nie ma wpływu na wynik niniejszej sprawy fakt, że skarżąca, która odnosi sukcesy sportowe w ramach reprezentacji kadry narodowej jest uprawniona do stypendium przyznawanego na podstawie Rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 15 października 2012 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej.

Mając na uwadze powyższe, sąd, działając na podstawie art. 147 § 1 P.p.s.a. stwierdził nieważność § 3 ust. 6 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały, jako naruszających prawo w sposób istotny.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.